

hogy azon adóalany, aki részére terméket értékesítettek vagy szolgáltatást nyújtottak és akinek tudomása volt arról, vagy alapos okkal feltételezhette, hogy az ezen, vagy valamennyi ezt megelőző vagy követő termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő hozzáadottérték-adót részben vagy egészben nem fizetik meg, az adófizetésre kötelezett személlyel együttesen és egyetemlegesen kötelezhető ezen adó megfizetésére. Azonban az ilyen szabályozásnak tiszteletben kell tartania a közösségi jogrend részét képező általános jogelveket, közöttük különösen a jogbiztonság és az arányosság elvét.

- 2) Úgy kell értelmezni a 2000/65 és a 2001/115 irányelvvel módosított 77/388 hatodik irányelv 22. cikkének (8) bekezdését, hogy az nem engedi meg a tagállam számára sem az alapügyben érintetthez hasonló olyan szabályozás elfogadását, amely előírja, hogy azon adóalany, aki részére terméket értékesítettek vagy szolgáltatást nyújtottak és akinek tudomása volt arról, vagy alapos okkal feltételezhette, hogy az ezen, vagy valamennyi ezt megelőző vagy követő termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő hozzáadottérték-adót részben vagy egészben nem fizetik meg, az adófizetésre kötelezett személlyel együttesen és egyetemlegesen kötelezhető ezen adó megfizetésére, és nem engedi meg olyan szabályozás elfogadását sem, amely előírja, hogy az adóalany biztosítéknyújtásra kötelezhető azon adó megfizetése tekintetében, amely attól az adóalanytól követelhető vagy válhat követelhetővé, aki részére az előbbi adóalany az említett terméket értékesíti vagy az említett szolgáltatást nyújtja, illetve aki azt az előbbi adóalany részére értékesíti vagy nyújtja.

Ezzel szemben nem ellentétes e rendelkezéssel az olyan nemzeti szabályozás, amely a 77/388 hatodik irányelv 21. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadott nemzeti intézkedésnek megfelelően a hozzáadottértékadó-tartozás megfizetése tekintetében biztosítéknyújtási kötelezettséget állapít meg bármely olyan személy terhére, aki együttesen és egyetemlegesen köteles a hozzáadottérték-adó megfizetésére.

(¹) HL C 273., 2004.11.6.

A Bíróság (első tanács) 2006. május 11-i ítélete – The Sunrider Corp. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

(C-416/04. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 15. cikkének (3) bekezdése, valamint 43. cikkének (2) és (3) bekezdése – Összetévesztetőség – A VITAFRUIT közösségi szövédjegy bejelentése – A VITAFRUT nemzeti szövédjegy jogosultjának felszólalása – A korábbi védjegy tényleges használata – A korábbi védjegy jogosult engedélyével történő használatának bizonyítéka – Az áruk közötti hasonlóság)

(2006/C 165/13)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: The Sunrider Corp. (képviselő: A. Kockläuner ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviselők: S. Laitinen és A. Folliard-Monguiral meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a The Sunrider Corp. kontra OHIM (T-203/02. sz. ügy) ügyben az 5., 29. és 32. áruosztályokba sorolt árukra vonatkozó „VITAFRUIT” szövédjegy bejelentője által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 1046/2000-1. sz. ügyben 2002. április 8-án hozott, a felszólalási osztály határozata – amely a 30. és 32. áruosztályokba sorolt egyes árukra vonatkozó „VITAFRUIT” nemzeti szövédjegy jogosultja által indított felszólalási eljárás keretében részben elutasította a fentebb említett védjegy lajstromozását – elleni fellebbezést elutasító határozatával szemben benyújtott, megsemmisítés iránti kérelmet elutasító 2004. július 8-i ítélete ellen benyújtott fellebbezés

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság a The Sunrider Corp.-ot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 300., 2004.12.4.

A Bíróság (második tanács) 2006. május 4-i ítélete (a Bundesgerichtshof – Németország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Massachusetts Institute of Technology

(C-431/04. sz. ügy) (¹)

(„Szabadalmi jogok – Gyógyszerek – 1768/92/EGK rendelet – Gyógyszerekre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány – A »hatóanyagok kombinációja« fogalom”)

(2006/C 165/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Massachusetts Institute of Technology

Tárgy

A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló 1992. június 18-i 1768/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 11. kötet 200. o.) értelmezése – A „gyógyszer hatóanyagkombinációja” fogalom – Egy hatóanyagból és egy vivőanyagból álló gyógyszer, amely a hatóanyag egy mérgező hatás megelőzéséhez szükséges gyógyászati formáját képezi

Rendelkező rész

Az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmánnyal módosított, a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92/EGK tanácsi rendelet 1. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a „gyógyszer hatóanyagkombinációja” fogalom nem foglalja magába két anyag kombinációját, amelyek közül csak az egyiknek van önmagában gyógyhatása egy meghatározott tünet vonatkozásában, míg a másik a gyógyszer olyan gyógyászati formáját teszi lehetővé, amely az első anyag kezelési hatékonyságához szükséges.

(¹) HL C 300., 2004.12.4.

A Bíróság (első tanács) 2006. május 18-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Magpar VI BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-509/04. sz. ügy) (¹)

(Tőkefelhalmozást terhelő közvetett adók – 69/335/EGK irányelv – 7. cikk, (1) bekezdés, b) és ba) pont – Tőkeilleték – Mentesség – Feltételek – A megszerzett társasági részesedések 5 évig történő megőrzése)

(2006/C 165/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad des Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Magpar VI BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hoge Raad der Nederlanden – A tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet 1. kötet 11. o.) 7. cikke (1) bekezdése – a tőkeemelést [helyesen: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában a társaságok bizonyos átszervezései esetére előírt csökkentett mértékű tőkeilleték alkalmazási körének megváltoztatásáról szóló, 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelv által megállapított – ba) pontjának értelmezése – Társasági részesedések, amelyekkel valamely társaság az egyesülést követően már nem rendelkezik – Öt éves határidő – A részesedések elidegenítésének fogalma

Rendelkező rész

1) A 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelvvel és az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkefelhalmozást terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EK tanácsi irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) és ba) pontját akként kell értelmezni, hogy ha valamely tőketársaság (első társaság) valamely másik tőketársaság (második társaság) társasági részesedéseinek a tőkeilleték alól mentes, részvénytársaság megvalósult egyesülés során történő megszerzését követő öt éven belül már nem tulajdonosa e részesedéseknek, mivel a második társaság egyesült valamely harmadik tőketársasággal, aminek folytán a második társaság megszűnt, és az első társaság ennek ellenértékéért részesedést szerzett a harmadik társaságban, a szóban forgó rendelkezés ba) pontjában rögzített, az eredetileg megszerzett részesedések öt évig történő megőrzésére vonatkozó feltétel nem vihető tovább az első társaságnak a harmadik társaságban fennálló részesedésére.

2) Az első kérdés megválaszolása szempontjából irreleváns az a körülmény, hogy a 73/79 irányelv és a 85/303 irányelv által módosított 69/335 irányelv 7. cikke (1) bekezdése ba) pontja második bekezdésének második mondata a tőkeilleték alól mentes ügyeket követően birtokolt részesedések „átruházására” hivatkozik.

(¹) HL C 31., 2005.2.5.